

Нічога вечнага на съвеце не бывае. Зашмальцаваўся і знасіўся савецкі намэнклатурны *капялюш*, дый зынік з нашага жыцьця разам з саветамі й намэнклутураю. Яго даношаюць на лецішчах пэнсіянэры. У ім фарсяць бамжы... Цяпер у модзе непрыкрытыя галовы. Якія б ні былі — съветлыя і цёмныя, вялікія-малыя, лысыя ці валасатыя.

Няма *капелюша* — няма й прыкрыцца.

Кар'ер

Міхась Скобла

У гэтым слове — і крык парушанай зямной кары, і кароткая скарга падрэзаных каранёў, і бязладнае карканье чорнага птаства над ператворанымі ў съметнікі быльмі капальнямі. *Кар'еры* — мёртвая зямля, узрэзаная бульдо зэрнымі тракамі й сплішчаная самазвалальнымі калінамі, спустошаная й пакінутая да другога ледавіковага прышэсця.

Пяшчаныя *кар'еры* пад Заслаўем выглядаюць, як сапраўдныя пустэльні, дзе вецер перасыпае жоўтую пытляванку ад выдмы да выдмы. Хіба што няма вярблюджаў калючак, і не відно караванаў.

Улетку ў заслаўскіх *кар'ерах* практикуюцца будучыя скульптары зь Беларускай акадэміі мастацтваў. І на пяшчаных адхонах зьяўляюцца постацы волатаў і вялікіх князёў, паўстаюць фартэцыі і замкі. Зь першым дажджом яны зьнікаюць. Як відзежы.

Вапнавыя *кар'еры* ў Росі пад Ваўкавыскам падобныя да скандынаўскіх фіёрдаў — каб вялікагрузныя аўтамабілі ня слизгаліся ў дажджэвіцу на выездзе, дарогі пасыпалі адмысловым рэчывам, ад якога вада ў *кар'ерах* набыла незвычайны малахітавы колер. З высокай стромы відно, як у ярка-зялёных хвалях мільгаюць даўгія чырвоныя рыбіны.

Кар'ер — гэта парушаны культурны слой, патрываражаная памяць. Гэта кара й помста тым, хто жывую плоць Зямлі кроў ашчэраннымі экскаваторнымі каўшамі.

Герой раману Васіля Быкава „*Кар'ер*“ асуджаны перабіраць па шчопцях *кар'ерную* гліну, шукаючы съядоў блізкага чалавека.

Беларусь менавалі лапчожнай, сярмяжнай, сінявокай, азёрнай... Але ёсьць яшчэ й Беларусь *кар'ерная*.

Касманаўт

Сяргей Навумчык

Пачынаючы з 12 красавіка 1961 году, калі Юры Гагарын быў, як тады казалі, „запушчаны ў космас“, слова „*касманаўт*“ зрабілася на добрае дзесяцігодзьдзе ці ня самым папулярным.

У менскім музэі Янкі Купалы экспануеца кнішка, на якой рукою маці першага *касманаўта* напісана, што Купалаў верш „Хлопчык і лётчык“ у дзяцінстве быў любімым вершам Юр'я Гагарына.

Касманаўтамі ганарыліся, іх біяграфію і колькасць праведзеных у кос-